

UČBENIK SOCIALNEGA PRAVA

Dr. Vera Jelčić, *Socijalno pravo u SFRJ, Knjiga prva, Socijalno osiguranje*, Informator, Zagreb 1989

Knjiga, ki jo prikazujemo, je učbenik za študente pravne fakultete v Zagrebu. Predmet "radno i socijalno pravo", katerega del obravnava, je obvezen tudi za študente oddelka za socialno delo na tej fakulteti.

Avtorji, ki v Jugoslaviji obravnavajo socialno pravo, socialno varnost ali socialno politiko, se morajo vedno najprej spopasti s terminološkimi problemij. Dr. Vera Jelčić v uvodnem delu ugotavlja, da pisci za isto vsebino uporabljajo različne izraze ter postavlja v hrvatsko-srbskem jeziku "enačbo" socialno pravo = socijalna politika u užem smislu = socialna zaščita u širem smislu = socialno obvezbeđenje. Če temu dodamo slovensko izrazoslovje, ki izraz "zaščita" prevaja kot "varstvo" ali kot "skrbstvo" in ki za "obvezbeđenje" nima prave besede (varstvo se lahko zamenja z zaščita, Kržišnikova "preskrba" pa se v tem pomenu ne uporablja), je težavnost

Pomembno je, da knjiga vsebuje dokaj podroben pregled domačih in mednarodnih virov socialnega zavarovanja, tako da se bralec pouči o ureditvi v vseh republikah in pokrajinah. Razumljivo je, da avtorica pri tem ni mogla zajeti vseh podrobnosti, saj je zakonodajna in samoupravna ureditev na tem področju tako razdrobljena, da je težko imeti natančen pregled celo nad ureditvijo v posamezni republici. Vsekakor pa je podana solidna podlaga za vpogled, podrobnejše proučevanje in primerjavo (pod)sistemov socialnega zavarovanja v Jugoslaviji.

Zal strokovna in teoretična literatura nista tako celovito zajeti kot pravni viri, ampak je upoštevano samo srbohrvatsko jezikovno področje. Te pripombe ne navajamo zaradi formalne enakopravnosti jezikov jugoslovanskih narodov, ampak zato, ker mora biti učbenik po našem mnenju ne samo prikaz pravne ureditve, ampak prikaz pravne discipline, torej tudi pomembnejših teoretičnih stališč. Kot smo navedli, se v Sloveniji nekatera teoretična stališča in mesto socialnega prava (ki ga sicer ne dovolj točno imenujemo socialna varnost) v študijskih programih pravne fakultete in drugih visokošolskih organizacij, kjer ga poučujejo, razlikujejo od splošnega modela, opisanega v obravnavanem učbeniku. V bibliografiji najpomembnejša slovenska avtorja s tega področja, to je Kyovsky in Radovan, nista navedena.

Zelo dobra stran učbenika dr. Jelčičeve je didaktični pristop. Obširno in razdrobljeno snov, ki jo dodatno zapletajo terminološke nedoslednosti in neredko tudi nejasen koncept pravodajalca, je uspela prikazati na dostopen in razviden način.

Ne nazadnje želimo poudariti, da je bilo z učbenikom "Socijalno pravo u SFRJ, Socijalno osiguranje", opravljeno težaško delo. Napisati o tako razgibanem področju, kot je socialno pravo tekst trajnejše veljave - kar prikazani učbenik vsekakor je - je zelo zahtevna naloga, ki jo je avtorica solidno opravila. Upamo, da bo prvi knjigi "Socijalno osiguranje" kmalu sledila druga "Socijalna zaštita".